

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення провадження у справі за конституційним поданням Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України

м. К и ї в
14 липня 2001 року
№ 13-уп/2001

Справа № 1-28/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Селівона Миколи Федосовича – суддя-доповідач,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув на пленарному засіданні справу щодо офіційного тлумачення положення пункту 25 частини першої статті 82 та частини першої статті 122 Конституції України.

Приводом для розгляду справи стало конституційне подання Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положення пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України стосовно терміну “недовіра”, який використаний у цих нормах.

Заслухавши суддю-доповідача Селівона М.Ф. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Генеральна прокуратура України звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України.

Пунктом 25 частини першої статті 85 Конституції України передбачено, що до повноважень Верховної Ради України належить надання згоди на призначення Президентом України на посаду Генерального прокурора України та висловлення недовіри Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади. У частині першій статті 122 Конституції України встановлено, що Генеральний прокурор України призначається на посаду за згодою Верховної Ради України та звільняється з посади Президентом України. Верховна Рада України може висловити недовіру Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади.

Необхідність в офіційному роз'ясненні суб'єкт права на конституційне подання обґрунтовує тим, що термін "недовіра" у зазначених нормах Конституції можна тлумачити по-різному, оскільки конкретного визначення цього поняття ні Конституція України, ні законодавство не дає. Однак це питання обов'язкового вирішення у зв'язку з розробкою проекту нової редакції Закону України "Про прокуратуру".

2. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) від 15 березня 2001 року було відкрито конституційне провадження у справі щодо офіційного тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України.

До дня розгляду згаданого подання на пленарному засіданні Конституційного Суду України надійшла письмова заява Генеральної прокуратури України про відкликання конституційного подання щодо офіційного тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України. Як зазначено в заяві, за час, що минув, Верховною Радою України було прийнято ряд змін до законодавчих актів, а також Конституційним Судом України рішення від 14 червня

2001 року № 8-рп/2001, у зв'язку з чим відпала необхідність в офіційному тлумаченні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 44, 50 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України на підставі статті 44 Закону України “Про Конституційний Суд України” – іншсьмова заява суб'єкта права на конституційне подання про відкликання свого подання.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ